

Před sto lety

Mňága & Žďorp

Kdybych se narodil před sto léty
v tomhle městě
u Larichů na zahradě trhal bych květy
své nevěstě

Moje nevěsta by byla dcera ševcova
z domu Kamińskich odněkud ze Lvova
kochał bych ji aby ještě
chybala dwieście.

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.
U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral
bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.

Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době
u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo byléto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Ještě že člověk nikdy neví co ho čeká.